

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ 34ο ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2006

Ὁ Ἅγιος Μηνᾶς ὁ Μεγαλομάρτυρας

Ὁ Ἅγιος Μηνᾶς «ὁ Αἰγύπτιος» γεννήθηκε στό σημερινό Κάιρο τῆς Αἰγύπτου, γύρω στό 250 μ. Χ. Οἱ γονεῖς του ἦταν φανατικοί εἰδωλολάτρες, ὅμως ἀπό τήν ἐφηβική ἡλικία ὁ Ἅγιος Μηνᾶς γνώρισε τήν χριστιανική πίστη στό στρατό καί προσπαθοῦσε νά ἐφαρμόζει τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Ὄταν ἔφτασε στήν ἀνδρική ἡλικία κατατάχθηκε ἐθελοντῆς στό Ρωμαϊκό στρατό, ὅπου εἶχε ἐπικεφαλῆς τόν ταξίαρχο Φιρμιλιανό. Ἦταν πασίγνωστος καί ἀγαπητός ἀπό ὅλους στό στράτευμα.

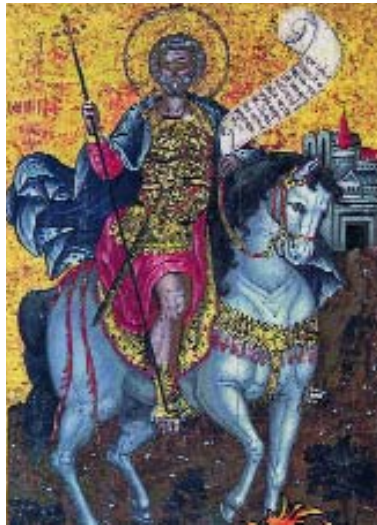
Ἐκεῖνα τά χρόνια αὐτοκράτορας στή Δυτική Ρωμαϊκή Αὐτοκρατορία ἦταν ὁ Μαξιμιανός, γαμπρός τοῦ μεγάλου διώκτη τῶν Χριστιανῶν βασιλεὺς στήν Ἀνατολή.

Ὅμως κάποια μέρα ὁ Μαξιμιανός ἔδωσε διαταγή νά συλλάβουν τοὺς Χριστιανούς καί νά τοὺς βασανίσουν ἂν δέν ἀρνοῦνταν τήν πίστη τους. Ὁ εὐσεβῆς Μηνᾶς, παρά τό ὅτι εἶχε ξεχωρίσει στό στράτευμα γιά τήν ἀνδρεία

καί τή σύνεσή του, δέν ἄντεξε νά ὑπηρετήσῃ ἄλλο τόν στρατό τῶν εἰδωλολατρῶν καί παραιτήθηκε. Κατέφυγε σέ μιά χριστιανική κοινότητα πού ζοῦσε σέ ἓνα βουνό τῆς Φρυγίας. Ἐκεῖ ὁ Ἅγιος Μηνᾶς μελέτησε τό λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀσκήθηκε σκληρά, δυνάμωσε πολύ στήν πίστη καί προσπάθησε νά ἀποκτήσῃ τίς χριστιανικές ἀρετές.

Μετά ἀπό μερικά χρόνια, ὅταν ξέσπασε ὁ μέγας διωγμός κατὰ τῶν Χριστιανῶν, ὁ Μηνᾶς ἔφυγε ἀπό τό βουνό καί πῆγε στήν πόλη γιά νά ὁμολόγησῃ τόν Χριστό. Εἶχε δεῖ ἀποκάλυψη ἀπό τόν Θεό ὅτι ἦταν πιά καιρός νά μαρτυρήσῃ. Πῆγε στόν ἵπποδρόμο, ὅπου

γινόταν μιά εἰδωλολατρική ἐορτή μέ ἀγῶνες καί ἀφοῦ ἀνέβηκε στήν πιά ὑψηλή θέση, φώναξε δυνατά καί ὁμολόγησε ὅτι ἓνας εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Οἱ κρυφοί Χριστιανοί πού τ' ἄκουσαν χάρηκαν γιά τήν παρρησία καί τό θάρρος τοῦ Ἁγίου. Ἀμέσως οἱ εἰδωλολάτρες ἔπεσαν νά

Διοκλητιανοῦ πού

γινόταν μιά εἰδωλολατρική ἐορτή μέ ἀγῶνες καί ἀφοῦ ἀνέβηκε στήν πιά ὑψηλή θέση, φώναξε δυνατά καί ὁμολόγησε ὅτι ἓνας εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστός. Οἱ κρυφοί Χριστιανοί πού τ' ἄκουσαν χάρηκαν γιά τήν παρρησία καί τό θάρρος τοῦ Ἁγίου. Ἀμέσως οἱ εἰδωλολάτρες ἔπεσαν νά

τόν συλλάβουν. Τόν έπιασαν καί τόν πήγαν μπροστά στόν ήγεμόνα τής πόλεως πού τόν λέγανε Πύρρο. Όταν διαπίστωσε ό Πύρρος ότι ό Μηνάς δέν άλλαξε στάση, αλλά μέ περισσότερο ζήλο όμολογούσε τόν Ένα καί Άληθινό Θεό, τόν έκρινε ένοχο θανάτου καί διέταξε νά άρχίσουν τά μαρτύρια γιά τόν Άγιο. Στην άρχή τένωσαν τόν Άγιο κάτω καί άρχισαν νά τόν δέρνουν μέ νεύρα βοδιοϋ. Έπειτα μέ σιδερένια νύχια άρχισαν νά ξύνουν τό σωμα τοϋ άγίου, όμως αυτός συνέχισε νά δοξάζει τόν Θεό καί φώναζε: «*Ποιός μπορεί νά μάς χωρίσει από τήν άγάπη τοϋ Χριστοϋ, θλίψη, ή στενωχώρια ή λιμός ή διωγμός ή μαχαίρωμα;*». Μόλις τά άκουσε αυτά ό σκληρός Πύρρος άναψε από τόν θυμό του καί διέταξε νά τρίψουν τό σώμα τοϋ άγίου μέ τρίχινα σακιά, αλλά καί πάλι συνέχισε νά δοξάζει τό όνομα τοϋ Παντοδύναμου Θεοϋ. Τότε ό τύραννος διέταξε νά πάρουν λαμπάδες άναμμένες καί νά κάψουν παντοϋ τό κορμί τοϋ Άγίου. Καί πάλι ό Άγιος έδειξε θαυμαστή ύπομονή καί καρτερία καί, σάν νά βασάνιζαν άλλον άνθρωπο, δέν λύγισε. Μετά από αυτό ό Πύρρος έδωσε έντολή νά τόν σύρουν γυμνό κάτω στή γη πάνω σέ σιδερένια τρυπάνια. Παρά τόν φρικτό πόνο ό άγιος έδειχνε χαρούμενος επειδή σκεπτότανε συνεχώς τόν Χριστό καί τόν Παράδεισο. Τούς είπε μάλιστα τά εξής: «*Αυτή είναι ή δικαιοσύνη σας καί ό πολιτισμός σας όταν βρίζετε ή θρησκεία μας καί μέ χιλια δυό βάσανα θανατώνετε νέους, γέρους, γυναίκες καί παιδιά; Μοϋ προτείνετε νά θυσιάσω στά είδωλα γιά νά διαφύγω τό θάνατο. Μή χάνετε λοιπόν*

τόν καιρό σας...».

Άκολούθησε ή απόφαση τοϋ Πύρρου νά άποκεφαλίσουν τόν Άγιο Μηνά. Τότε τόν πλησίασαν κάποιοι γνωστοί του στρατιωτικοί καί προσπάθησαν νά τόν μεταπίσειν νά πάρει πίσω τήν όμολογία του στόν Χριστό καί νά γλυτώσει τόν θάνατο. Όμως καί πάλι έμεινε άκλόνητος καί δέν άρνήθηκε τήν πίστη του. Στόν τόπο τής εκτέλεσης σήκωσε τά χέρια του ψηλά στόν οϋρανό καί προσευχήθηκε καί μετά γονάτισε μόνος του γιά νά τοϋ κόψουν τό κεφάλι. Ό Άγιος Μηνάς πράγματι θυσιάσθηκε όχι γιά τά υλικά αγαθά, αλλά γιά τά πνευματικά καί τήν άίωνια ζωή. Έτσι τόν άποκεφάλισαν καί έλαβε τό στεφάνι τοϋ μαρτυρίου στίς 11 Νοεμβρίου τοϋ 304 μ.Χ. Όμως ή manía τών ειδωλολατρών συνεχίστηκε καί μετά τόν θάνατό τοϋ άγίου, άφοϋ πήραν τήν άγία κεφαλή του καί τήν έκαψαν. Εϋτυχώς διασώθηκε ένα μέρος από τό άγιο λείψανο.

Τή μνήμη τοϋ άγίου Μεγαλομάρτυρα Μηνά τιμά όλη ή Χριστιανοσύνη τήν ήμέρα πού μαρτύρησε. Ίδιαίτερα όμως τόν άγιο τιμοϋν στήν Αίγυπτο καί σ' όλη τήν Άφρική, στό Ηράκλειο τής Κρήτης, πού είναι πολιοϋχος του, στήν Νάουσα, στήν Καστοριά, στήν Θεσσαλονίκη, στή Χίο καί άλλοϋ. Ό έορτασμός τής μνήμης τοϋ άγίου Μηνά καί όλων τών άγίων τοϋ Θεοϋ, πού μάς παρουσιάζονται ως ζωντανά καί άληθινά παραδείγματα γιά μίμηση, είναι μία εύκαιρία νά καταφεύγουμε στίς πρεσβείες καί τή βοήθεια τους,

**Κατηχητικό Σχολείο
Ένορίας Πάλαικάστρου Σητείας**

Οί άπορίες μας...

Τί πρόσφερε ή Έκκλησία στόν άγώνα τοϋ '40;

Άπό τότε πού ό χριστιανισμός διαδόθηκε στήν Έλλάδα, το έθνος μας καί ή Έκκλησία συμβαδίζουν. Στίς δύσκολες στιγμές τής πατρίδας, ή Έκκλησία σήριξε τόν λαό, άγωνίστηκε στό πλευρό του καί τόν κράτησε ζωντανό.

Κατά τή διάρκεια τοϋ Β' παγκοσμίου πολέμου, όταν ή Ίταλία κήρυξε τόν πόλεμο στήν Έλλάδα, ό τότε πρωθυπουργός Ίωάννης Μεταξάς, μεταξύ τών άλλων ενημέρωσε καί τόν Άρχιεπίσκοπο Άθηνών Χρύσανθο, ό όποιος ευλόγησε τόν άγώνα καί κάλεσε τούς Έλληνες νά δώσουν όλες τίς δυνάμεις τους γιά τήν έλευθερία. Όταν οί Γερμανοί τοϋ ζήτησαν νά ψάλλει δοξολογία γιά τήν

είσοδο τους στην Ἀθήνα ἀπάντησε: «Δέν ἔχει θέση ἡ δοξολογία στήν ὑποδούλωση τοῦ ἔθνους, ἀλλά ἡ ὥρα τῆς δοξολογίας θά εἶναι ἄλλη», ἐνῶ ὅταν τόν κάλεσαν νά παραδώσει τήν Ἀθήνα στούς κατακτητές εἶπε: «Οἱ Ἕλληνες ἱεράρχες δέν παραδίδουν τίς πόλεις στόν ἐχθρό, ἀλλά καθῆκον τους εἶναι νά ἐργαστοῦν γιά τήν ἀπελευθέρωσή τους». Ὅταν οἱ Γερμανοί κυνηγοῦσαν τούς Ἑβραίους τῆς

Μαρτίο 1943, ἡ Μονή Κασῶν Σητείας. Ὁ Μητροπολίτης Ἀργυρίου Μοντεκαταλίνο, ὁ Δαμασκηνός Ποντελεγγάκος Ἀργεντινῆς, στή Φεστίβα ἀπελευθέρωσης.

Ἀθήνας, ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν Δαμασκηνός τούς ἐφοδίασε μέ ψεύτικες ταυτότητες κι ἔτσι κατάφερε νά σώσει πολλούς. Αὐτό ἔκαναν καί πολλοί ἄλλοι μητροπολίτες.

Κατά τή διάρκεια τοῦ πολέμου οἱ ἱερεῖς συμπαραστέκονταν στούς πολεμιστές καί τίς οἰκογένειές τους. Ἄλλοι στό μέτωπο λειτουργοῦσαν, κοινωνοῦσαν καί ἐξομολογοῦσαν τούς στρατιώτες, ὥστε ἐκεῖνοι μέ τή δύναμη τοῦ Θεοῦ ν' ἀντέξουν στίς μάχες. Ἄλλοι συγκέντρωναν ροῦχα καί τρόφιμα γιά τόν στρατό καί ἄλλοι βοηθοῦσαν οἰκονομικά καί ἠθικά τίς οἰκογένειες τῶν στρατιωτῶν, χωρίς νά λείπουν κι ἐκεῖνοι πού ἥρωικά πολεμοῦσαν στή μάχη καί διακινδύνευαν καθημερινά τή ζωή τους.

Ἐκατοντάδες ἱερεῖς ὑπέμειναν φρικτά βασανιστήρια, ἀκόμη καί τό θάνατο, γιά νά μήν προδώσουν τίς ἀντάρτικες ὁμάδες πού δροῦσαν στήν περιοχή τους. Σέ κάθε ἐπιδρομή τῶν κατακτητῶν στά χωριά, ἀνάμεσα στούς πρώτους πού συλλαμβάνονταν καί συχνά ἐκτελοῦνταν ἦταν οἱ ἱερεῖς τους. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ἡρωισμοῦ ἀποτελεῖ ὁ Κρητικός ἱερέας π. Ἰωάννης Σκουλάς ἀπό τά Ἀνώγεια, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἀλεξιπρωτιστής καί πῆρε μέρος σέ πολλά σαμποτάζ. Μετά τήν ἀπελευθέρωση οἱ Ἄγγλοι τόν παρασημοφόρησαν γιά τή γενναϊότητά του. Ὅταν, ὅμως ἐκεῖνοι βασάνιζαν καί ἐκτελοῦσαν τούς ἀγωνιστές τῆς Κύπρου τά ἐπέστρεψε λέγοντας: «Ἀγωνισήκαμε γιά τήν ἐλευθερία τῶν λαῶν. Τώρα οἱ Κύπριοι ζητοῦν τήν ἐλευθερία τους κι ἐσεῖς τούς κρεμᾶτε. Αὐτά τά παράσημα δέν μοῦ ἀνήκουν πιά καί σᾶς τά ἐπιστρέφω».

Σέ ὅλη τήν Ἑλλάδα, τά μοναστήρια ἦταν κέντρα ἀντίστασης τῶν ἀνταρτῶν καί σχεδίαζαν τή δράση τους ἢ τούς φιλοξενοῦσαν μέχρι νά ἀναχωρήσουν γιά τήν Αἴγυπτο, ὅπου συνέχιζαν τόν ἀγῶνα. Στή *Μονή Τοπλοῦ τῆς Σητείας* τήν περίοδο τῆς ἰταλογερμανικῆς κατοχῆς λειτουργοῦσε ἀσύρματος, μέ τόν ὁποῖο ἐπικοινωνοῦσαν οἱ ἀντάρτες μέ τούς ἀρχηγούς τοῦ συμμαχικοῦ στρατοῦ. Ὅταν οἱ Γερμανοί τόν ἀνακάλυψαν, συνέλαβαν κι ἐκτέλεσαν τρεῖς μοναχοῦς τῆς Μονῆς.

Στή *Μονή Κασῶν Σητείας* κατέφευγαν πολλοί στρατιώτες, ὅπου οἱ μοναχοί μέ κίνδυνο τῆς ζωῆς τους τούς περιποιοῦνταν καί τούς βοηθοῦσαν νά διαφύγουν. Γι' αὐτό οἱ Ἰταλοί παρακολουθοῦσαν στενά τή Μονή. Κάποτε μάλιστα συνέλαβαν καί φυλάκισαν τόν Ἡγούμενο κι ἕναν δόκιμο μοναχό. Στή *Μονή Πρέβελη Ρεθύμνης* συγκεντρώνονταν οἱ περισσότεροι ἀντιστασιακοί πού θά ἔφευγαν γιά τήν Αἴγυπτο γιατί λόγω τῆς θέσης της ἦταν εὐκολότερο νά πλησιάσουν τά πλοῖα.

Ἐπομένως, δίκαια ὁ λαός μας ἔχει συνδέσει τήν ἱστορική του πορεία μέ τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία σ' ὅλους τούς ἐθνικοαπελευθερωτικούς ἀγῶνες πρωτοπορεῖ καί δείχνει στό ἔθνος μας δρόμους μεγαλείου καί δόξας. Ἐπειδή, ὅμως, Ἐκκλησία δέν εἶναι μόνο ὁ Κλήρος, ἀλλά καί ὅλοι ὅσοι πιστεύουμε στόν Θεό, δέν πρέπει νά ἀπομονώνουμε τήν προσφορά καί τή θυσία τῶν Κληρικῶν μας ἀπό τούς ἐθνικούς ἀγῶνες καί τίς μάχες πού ἔδωσαν ὅλοι οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοί Ἕλληνες, στρατιώτες καί ἀντάρτες, νέοι καί γέροι, ἄνδρες καί γυναῖκες, ὥστε ἐμεῖς σήμερα νά ἀπολαμβάνουμε τήν ἐλευθερία μας.

Καθηγητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Κάτω Χωριοῦ Ἱεράπετρας

Ἱστορίες ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη

Ὁ Θεός καλεῖ τόν Μωυσή γιά νά ἐλευθερώσει τούς Ἰσραηλίτες

Ἀπό τά παιδιά καί τά ἐγγόνια τοῦ Ἰωσήφ καί τῶν ἀδελφῶν του δημιουργήθηκε ἕνας ὀλόκληρος λαός, ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ, πού καταγόταν ἀπό τόν Ἰακώβ. Οἱ Ἰσραηλίτες ἔζησαν στήν Αἴγυπτο περίπου 400 χρόνια (1600-1200 π.Χ.). Ὅπως μᾶς διηγείται τό δεύτερο βιβλίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, ἡ Ἔξοδος, στόν θρόνο τῆς Αἴγυπτο ἀνέβηκε ἕνας νέος βασιλιάς, ὁ Φαραώ Ραμσή Β', πού ἔβλεπε καχύποπτα τούς Ἰσραηλίτες, ἐπειδή συνέχεια πολλαπλασιάζονταν. Φοβόταν μήπως μιά μέρα ἀποκτήσουν περισσότερη δύναμη ἀπό τόν ἴδιο καί συμμαχήσουν μέ ἄλλους λαούς τῆς ἐρήμου καί νά κυριαρχήσουν ἔτσι στήν Αἴγυπτο. Μάλιστα ἔδωσε ἐντολή νά τούς μεταχειρίζονται ὡς σκλάβους καί νά δουλεύουν καταναγκαστικά γιά νά φτιάχνουν ἀπό τή λάσπη τοῦβλα καί νά κτίζουν μεγάλες πόλεις γιά τόν Φαραώ. Σέ τέτοιο σημεῖο ἔφτασε ὁ φόβος τοῦ Φαραώ, ὥστε μιά μέρα ἔβγαλε διαταγή νά ρίχνουν στόν ποταμό Νεῖλο τά ἀγόρια πού γεννιοῦνται ἀπό τούς Ἰσραηλίτες καί νά θανατώνονται, γιά νά σταματήσουν νά αὐξάνονται.

Ὅλοι οἱ Ἰσραηλίτες γονεῖς φοβόντουσαν μήπως καί ἀποκτήσουν ἀγόρι. Τό ἴδιο συνέβη καί μέ ἕνα ἀνδρόγυνο Ἰσραηλιτῶν ὅταν ἀπέκτησε τό τρίτο τους παιδί, ἕνα ὁμορφο ἀγόρι. Τότε ἡ ἀγανακτημένη μητέρα του σκέφθηκε νά τό κρύψει, μήπως μπορέσει νά γλιτώσει ἀπό τούς στρατιῶτες τοῦ Φαραώ πού θά τό ἔριχναν στόν Νεῖλο. Τό παιδί ὅμως μεγάλωνε καί ἡ μητέρα του δέν μπορούσε πιά νά τό κρύβει. Πῆρε ἕνα καλάθι, ἔβαλε τό παιδί μέσα καί τό ἄφησε στίς καλάμιές, στίς ὄχθες τοῦ Νεῖλου. Ἔβαλε καί τήν ἀδελφή τοῦ παιδιοῦ νά παρακολουθεῖ ἀπό μακριά τί θά γίνει. Τότε ἤρθε ἡ κόρη τοῦ Φαραώ μέ τίς ὑπηρέτριές της γιά νά λουστῆ στόν Νεῖλο. Κάποια στιγ-

μή παρατήρησε τό καλάθι ἀνάμεσα στό καλάμια κι ἔστειλε τή δούλη της νά τό πάρει. Τό ἄνοιξε καί εἶδε μέσα ἕνα μικρό ἀγόρι πού ἔκλαιγε. Τό λυπήθηκε καί εἶπε: «Αὐτό εἶναι ἔβραϊόπουλο». Τότε ἡ Μαριάμ, ἡ ἀδελφή τοῦ παιδιοῦ, ρώτησε τήν κόρη τοῦ Φαραώ: «Νά πάω νά σοῦ φωνάξω μιά γυναίκα ἀπό τίς Ἰσραηλίτισσες, νά σοῦ θηλάξει τό παιδί;». Καί ἡ κόρη τοῦ Φαραώ τῆς εἶπε νά πάει. Πράγματι τό κορίτσι πῆγε καί φώναξε μιά Ἰσραηλίτισσα καί αὐτή ἦταν ἡ μητέρα τους. Ἡ κόρη τοῦ Φαραώ, πού βέβαια δέν ἤξερε ὅτι αὐτή ἦταν ἡ μάνα τοῦ παιδιοῦ, τῆς εἶπε: «Πάρε αὐτό τό παιδί καί θηλάσε το γιά μένα, κι ἐγώ θά σοῦ δίνω τήν ἀμοιβή σου». Ἔτσι ἡ μητέρα πῆρε πάλι τό παιδί κοντά της. Ὅταν αὐτό μεγάλωσε, τό ἔφερε στήν κόρη τοῦ Φαραώ. Ἐκείνη τό υἱοθέτησε καί τοῦ ἔδωσε τό ὄνομα Μωυσῆς.

Ὁ Μωυσῆς μεγάλωσε στό παλάτι καί ἔγινε ἄνδρας. Μιά μέρα πῆγε νά δεῖ τούς συμπατριῶτες του, τούς Ἰσραηλίτες, πού ἐργάζονταν σκληρά σάν σκλάβοι. Εἶδε τότε ἕναν Αἰγύπτιο νά χτυπάει ἕναν Ἰσραηλίτη συμπατριῶτη του. Κοίταξε τριγύρω, κι ὅταν εἶδε πῶς δέν ἦταν κανεῖς ἐκεῖ, σκότωσε τόν Αἰγύπτιο καί τόν ἔκρυψε στήν ἄμμο. Ὁ Μωυσῆς ἄρχισε νά φοβάται γιά τή ζωή του καί ἔτσι ἀποφάσισε νά φύγει ἀπό τήν Αἴγυπτο. Πῆγε στή χώρα Μαδιάμ, ὅπου τόν πῆρε κοντά του ὁ ἱερέας Ἰοθόρ, πού εἶχε μιά κόρη πού τήν ἔλεγαν Σεπφώρα. Ὁ Μωυσῆς καί ἡ Σεπφώρα παντρεύτηκαν. Ἐκεῖνος ἔγινε βοσκός καί ἔβοσκε τά πρόβατα τοῦ πεθεροῦ τοῦ Ἰοθόρ. Ὁ Μωυσῆς παρέμεινε πολλά χρόνια στή χώρα Μαδιάμ, ὥσπου ὁ Φαραώ πέθανε. Τότε ὁ Θεός ἄκουσε τίς προσευχές τῶν σκλάβων Ἰσραηλιτῶν καί διάλεξε τόν Μωυσῆ νά ὀδηγήσει τούς συμπατριῶτες του Ἰσραηλίτες πίσω σέ μιά χώρα μεγάλη καί εὐφορη, τήν Παλαιστίνη.

Ὁ Θεός κάλεσε τόν Μωυσῆ στό βουνό

Χωρήβ, όπου έβασκε τά πρόβαρα, όταν φανερώθηκε μέσα σέ πύρινη φλόγα πού έβγαине από μία βάτο. Ο Μωυσήσ παρατήρησε ότι ή βάτος δέν καιγόταν γιά νά γίνει στάκτη και μόλις τήν πλησίασε άκουσε μέσα από τήν «καιόμενη» βάτο: «Μωυσή, μήν πλησιάζεις έδώ, βγάλε τά σανδάλια σου από τά πόδια σου, γιατί ό τόπος όπου στέκεσαι είναι τόπος άγιος. Έγώ είμαι ό Θεός των προγόνων σου, ό Θεός του Άβραάμ, του Ίσαάκ, του Ίακώβ, πού είδα τή δυστυχία του λαού μου στήν Αίγυπτο και άκουσα τήν κραυγή από τά βάσανά τους γι' αυτό κατέβηκα νά τους γλιτώσω από τους Αιγυπτίους. Πήγαινε στόν Φαραώ και πές του νά έλευθερώσει τόν λαό μου». Μετά ό Θεός είπε στόν Μωυσή, πού είχε σκεπάσει τό πρόσωπό του, γιατί φοβόταν νά κοιτάξει τόν Θεό, «ρίξε σπή γή τό ραβδί πού κρατάς στό χέρι σου». Μόλις ό Μωυσήσ τό έριξε σπή γή αυτό μεταμορφώθηκε σέ φίδι. Ο Μωυσήσ φοβήθηκε και έτρεξε νά φύγει. Τότε ό Θεός του είπε: «Άπλωσε τό χέρι σου και πάσε τό φίδι απ' τήν ούρά!». Τότε αυτό έγινε πάλι ραβδί στό χέρι του και ό Θεός είπε στόν Μωυσή νά δείξει στους

Ίσραηλίτες αυτό το θαύμα μέ τό ραβδί γιά νά τόν πιστέψουν ότι είναι άπεσταλμένος από τόν Θεό γιά νά πάει στό Φαραώ και νά τους βγάλει από τήν Αίγυπτο. Μάλιστα, επειδή ήταν βραδύγλωσσος και τραύλιζε, ό Θεός του είπε άκόμη νά τόν βοηθήσει ό άδελφός του Άαρών, πού μιλούσε μέ εύκολία, ένώ ό Ίδιος θά ήταν μαζί τους και θά τους φανερώνε τί νά έκαναν και τί νά έλεγαν.

Όμως ό διάδοχος του Ραμσή Β', ό Φαραώ Μερνεπτά, άρνήθηκε νά επιτρέψει στους Ίσραηλίτες νά φύγουν από τήν Αίγυπτο. Μιά σειρά από θεομηνίες και πληγές, όπως ή μόλυνση των νερών του Νείλου πού μετατράπηκε σέ αίμα και τά ψάρια ψόφησαν, οι επιδημικές άρρώστιες, οι δερματικές ασθένειες, τό χαλάζι πού έρήμωσε τά χωράφια και εξαφάνισε τή σοδειά, τά βατράχια μέ τά όποια γέμισαν οι ποταμοί και οι λίμνες και σκέπασαν τά σπίτια κι όλη τή χώρα, τά σμήνη από άκρίδες, τό τριήμερο σκοτάδι, ή μόλυνση των πηγών, ή καταστροφή τής παραγωγής και ή οικονομική κρίση, άνασάτωσαν και τρομοκράτησαν τους κατοίκους τής Αιγύπτου. Άλλά ή πιό φοβερή πληγή ήταν ό θάνατος του πρωτότοκου παιδιού του Φαραώ και όλων των πρωτότοκων παιδιών των Αιγυπτίων μέσα σέ μία νύκτα, πού άνάγκασε τελικά τόν Φαραώ νά ύποχωρήσει και νά επιτρέψει στους Ίσραηλίτες νά φύγουν. Γλίτωσαν μόνο τά πρωτότοκα άγόρια των Ίσραηλιτών πού τά προσάτεψε ό Θεός μέ τίς οδηγίες πού τους έδωσε ό Μωυσήσ: νά σφάζουν ένα άρνι σέ κάθε Ίσραηλιτική οικογένεια και μέ τό αίμα του νά βάψουν τό άνώφλι και τίς παρασάδες τής πόρτας του σπιτιού της γιά νά ξεχωρίζουν από τους Αιγύπτιους και νά γλιτώσουν έτσι τόν θάνατο τά δικά τους παιδιά. Οι Ίσραηλίτες έφαγαν τό άρνι μέ προσοχή νά μη σπάσουν τά κόκκαλά του, μέ πικρά χόρτα και άζυμο ψωμί και, άφου μάζεψαν τά πράγματά τους, ξεκίνησαν τόν δρόμο γιά τήν έλευθερία πού τους χάρισε ό Θεός.

Ζωγραφική

Χρησιμοποιήστε τις ξυλομπογιές σας και βάλετε χρώματα στην εικόνα του Ἰ. Χριστοῦ.

ΛΥΣΗ ΣΤΑΥΡΟΦΘΕΣΤΩ: Ορίζονται: 1. ΑΓΙΑ-ΣΚΕΠΗ, 2. ΝΗΣΤΕΙΑ -ΟΡ, 3. ΠΑΒΕ-
ΝΤΟΡΑ, 4. ΙΟ-ΑΤ, 5. ΟΚΕΑΝΟΣ-ΠΡΑΟ, 6. ΑΟΡΙΣΤΑ-ΙΕ, 7. ΝΟΜΗ-ΠΑΓΩΤΟ, 8. ΝΕΜΕΑ-ΟΧΙ,
9. ΗΛΙΟ-ΤΑΣ-ΣΑ, 10. ΣΟΣΙΑΣ-ΠΑΣ. Κάθετα: 1. ΑΝ-ΙΩΑΝΝΗΣ, 2. ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ, 3. ΙΣΑ-ΕΡΗ-
ΜΟΣ, 4. ΑΤΕ-ΑΙ, 5. ΣΠΑΤΑ, 6. ΣΙΝΕ-ΤΑ-ΑΣ, 7. ΚΑΤ-ΠΑΓΟΣ, 8. ΕΑΡ-ΟΧ, 9. ΠΟΡΤΑΙΤΣΑ, 10.
ΗΡΑ-ΑΣ, ΑΥΣΗ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΔΑΣ: ΑΒΡΑΜ, ΙΩΑΝΘΑΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ, ΑΝΔΡΕΑΣ-ΣΤΕΦΑΝΟΣ,
ΚΟΣΜΑΣ, ΕΝΙΣΣΑΒΕΤ, ΠΑΥΛΟΣ, ΗΡΩΔΗΣ, Λύσεις Διηγήσεων: 1. Ἡ γλώσσα, 2. Τό φημίρι,
3. Ὁ πετεινός, 4. Ροδάκινα, 5. Περιανδρός, 6. Τό ζύλο, 7. Ἄγκυρα, 8. Φωτιά, 9. Ἀράχνη, 10.
Τό ὄνειρο.

Κάνετε τόν σωστό συνδυασμό

Συνδυάστε σωστά τις δέκα παρακάτω προτάσεις με τα ονόματα που έχουν σχέση.

Ἄκριδες καί ἄγριο μέλι	Ὁ ἄσωτος υἱός
Ἐκλαυσε πικρῶς	Οἱ Ἰσραηλίτες στήν ἔρημο
Πῆρε τά τριάκοντα ἀργύρια	Ὁ Ἀπ. Παῦλος στήν Ἀθήνα
Τό καλοθρεμμένο μοσχάρι	Τό ὄνειρο τοῦ Φαραώ
Τό περιστέρι καί τό κλαδί τῆς ἐλιᾶς	Ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος
Ἄγνωστος Θεός	Ὁ κατακλισμός τοῦ Νῶε
«Ποῦ εἶναι οἱ ἄλλοι ἑννέα;	Ὁ Ἰούδας
Ἀκολούθησαν τό ἄστρο πού ἔλαμπε	Οἱ τρεῖς Μάγοι
7 παχειές ἀγελάδες καί 7 ἰσχνές	Ὁ Ἀποστ. Πέτρος
Σύννεφο ἀπό ὀρτύκια	Οἱ 10 λεπροί

Ἀκροστιχίδα

Α _____	Ἐκεῖνος πού φιλοξένησε τούς 3 ἀγγέλους.
Γ _____	Ὁ λόφος πού σταύρωσαν τόν Ἰ. Χριστό.
Ι _____	Γιός τοῦ Ζεβεδαίου καί ἀγαπημένος μαθητής τοῦ Χριστοῦ.
Α _____	Πρωτόκλητος μαθητής τοῦ Κυρίου καί ἀδελφός τοῦ Πέτρου.
Σ _____	Ἀρχιδιάκονος καί ὁ πρῶτος πού μαρτύρησε γιά τόν Χριστό.
Κ _____	... ὁ Αἰτωλός, Ἅγιος πού ἔζησε τήν ἐποχή τῆς Τουρκοκρατίας.
Ε _____	Ἡ μητέρα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.
Π _____	Εἶδε τό ὄραμα στή Δαμασκό καί ἔγινε Ἀπόστολος τοῦ Χριστοῦ.
Η _____	Ἐσφαξε τά 14.000 νήπια.

Λινίγματα

1. Πίσω ἀπό κοκκαλένιο φράκτη, κόκκινο σκυλί γαυγίζει.
2. Μακρύς-μακρύς καλόγερος καί πίπα τό κεφάλι.
3. Βασιλιάς δέν εἶμαι κορῶνα φορῶ, ρολοῖ δέν εἶμαι, τίς ὥρες μετρῶ.
4. Ὁ τροχός δημοτικά κι ἓνα κράτος στήν Ἀσία, κάνουν φρουῖτα εὐχυμα μ' ὄψη ὠραία καί οὐσία.
5. Ἐάν μετά ἀπό πρόθεση, μπεῖ νῆσος τοῦ Αἰγαίου, εὐθύς προβάλλει ὄνομα σοφοῦ ἀρχαίου.
6. Τό' χετε φάει ὄλοι σας, αὐτό μπορῶ νά σᾶς τό πῶ. Κι ὅμως αὐτό δέν τρώγεται οὔτε βραστό, οὔτε ὠμό.
7. Κάτι χρήσιμο στό πλοῖο καί μιά πόλη τουρκική, ἴδια λέξη καί τά δύο ἀπαράλλαχτη δηλοῖ.
8. Τί πρᾶμα εἶναι ἐκεῖνο πού τόσο περισσότερη ὄρεξη αἰσθάνεται, ὅσο περισσότερο φαῖ τοῦ δίνεις καί χάνει τήν ὄρεξή του ὅταν πιεῖ νερό;
9. Μέ τό κυνήγι ἄν καί ζῶ στους λόγγους δέν πηγαίνω, ψαράς δέν εἶμαι, μά παντοῦ τά δίχτυά μου ἀπλώνω.
10. Ὅταν βλέπω δέν τό βλέπω καί τό βλέπω ὅταν δέν βλέπω.

Σταυρόλεξο

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1										
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ: 1. Έκτός από την εθνική επέτειο, την 28η Οκτωβρίου εορτάζουμε και την ... 2. Η Έκκλησία έχει θεσπίσει 40 μέρες ... και πριν τα Χριστούγεννα. - Τό ή τό διαζευτικό στα Άγγλικά. 3. Η προστακτική του ράβω σε β' ενικό πρόσωπο. - Τό χαιδευτικό της Θεοδώρας. 4. Πρέπει να προσέχουμε από τον ... της γρίπης. - Αστυνομικό Τμήμα σε συντομία. 5. Είναι και ο

Άτλαντικός... - Άλλιως τό ήσυχο παιδί. 6. Όχι συγκεκριμένα... - Τό 15 στα Άρχαϊα Έλληνικά. 7. Διανομή χωρίς την πρόθεση. - Τό χειμώνα δέν τρώμε από αυτό. 8. Κωμόπολη της Κορινθίας που συνδέεται με ένα άθλο του Έρακλή. - Τό είπαν οι Έλληνες τό 1940. 9. Ασύμφωνος ήλιος. - Τάσος χωρίς κατάληξη. - Τό χρησιμοποιούμε σίς παρομοιώσεις. 10. Αιτός που μοιάζει με κάποιον. - Η ομάδα των Ίωαννίνων. **ΚΑΘΕΤΑ:** 1. Υποθετικός σύνδεσμος. - Ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού. 2. Έκει πάνε τούς άπροστάτετους γέροντες. 3. Αιτά που δέν είναι άνιασ. - Είναι και ή Σαγάρρα... 4. Η Άγροτική Τράπεζα σε συντομογραφία. - Τό Ιο και τό Ι0ο γράμμα της άλφαβήτα. 5. Έκει είναι τό Άεροδρόμιο «Έλευθέριος Βενιζέλος». 6. Ο κινηματογράφος...τηλεγραφικά. - Άρθρο ουδέτερου στον πληθυντικό άριθμό. 7. Μεγάλο νοσοκομείο της Άθήνας. - Μέσα σ' αυτόν διατηρούνται τά προϊόντα. 8. Η Άνοιξη στην καθαρεύουσα. - Έπιφώνημα ...πόνου. 9. Θαυματουργή εικόνα της Παναγίας στή Μονή Ίβήρων Άγίου Όρους. 10. Η μάνα του Δία. - Μās προτρέπει.

Υάρι σε Ξυλάκι

Υλικά:

- ✓ Χαρτόνι τύπου κανσόν σε χρώμα κόκκινο, μπλέ και κίτρινο.
- ✓ 1 φελλός, κομμένος σε φέτες πάχους περίπου 4 mm.
- ✓ 1 Ξυλάκι για σουβλάκι.
- ✓ Μαρκαδόρος άσπρος.
- ✓ Μαρκαδόρος μαύρος, πάχους Μ.
- ✓ Νερομπογιές σε χρώματα κόκκινο, πράσινο και κίτρινο.
- ✓ Κοφτερό μαχαίρι.
- ✓ Κόλλα και ψαλίδι.

Τρόπος κατασκευής: Κόψτε το σώμα του ψαριού στο μπλέ χαρτόνι δύο φορές και κολλήστε τά δύο κομμάτια μεταξύ τους. Στερεώσετε τό Ξυλάκι στο κάτω μέρος του σώματος, μεταξύ των δύο κομματιών. Μετά κόψτε και κολλήστε τά δύο κόκκινα πτερύγια στο πίσω μέρος του σώματος και την κίτρινη ουρά στο μπροστινό μέρος, πάνω από τή μπλέ. Βάψτε με διάφορα χρώματα τίσ φέτες του φελλού και άφήστε νά στεγνώσουν. Στή συνέχεια κόψτε τή καθεμιά φέτα σε δύο κομμάτια. Κολλήστε τά κομμάτια του φελλού πάνω στο σώμα του ψαριού. Στή συνέχεια ζωγραφίσετε τό μάτι με τό μαύρο μαρκαδόρο και τέλος ζωγραφίσετε τήν κόρη του ματιού με τόν άσπρο μαρκαδόρο.